



**EN SPORVOGN  
TIL BEGJÆR**

**AV TENNESSEE WILLIAMS**

**CENTRALTEATRET**

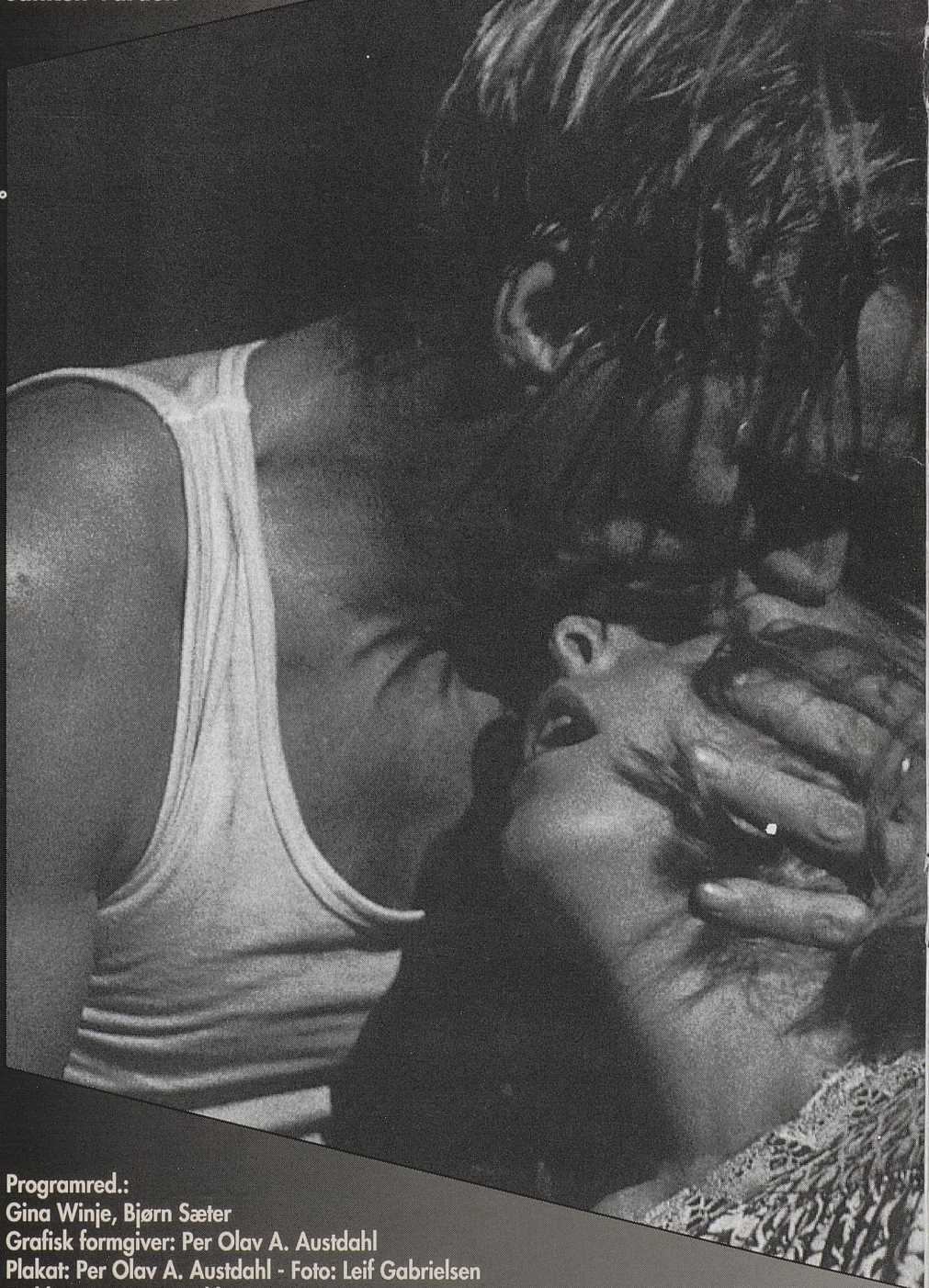


# EN SPORVOGN TIL BEGJÆR

AV TENNESSEE WILLIAMS

Oversatt av Torstein Bugge Høverstad

Teatersjef og ansvarlig utgiver:  
Janken Varden



Programred.:

Gina Winje, Bjørn Sæter

Grafisk formgiver: Per Olav A. Austdahl

Plakat: Per Olav A. Austdahl - Foto: Leif Gabrielsen

Trykk: - Enersens Trykkeri a.s.

Program kr. 20,-

Oslo Nye Teater, Rosenkrantzgt.T. 10 , 0159 Oslo - Centralteatret, Akersgt. 38, 0159 Oslo - Tlf.: 42

## BRYTNINGSTID

«Tiden er gått av ledd», sier Hamlet, og Shakespeare lot ham si det for første gang i 1600 eller muligens 1601. Jeg tror mange vil kunne si det om enhver tid, ikke minst om vår egen nå mot slutten av det annet årtusen. Alle tider er på en måte brytningstider, det er oppbrudd mot noe nytt eller sammenbrudd av det gamle, man tvinges til å ta stilling, – kjempe mot eller for, – eller bli et strå for alle vinder.

Oslo Nye Teater har i høst to stykker på plakaten som begge omhandler brytnings-tider:

«En sporvogn til begjær» på Centralteatret viser, i sin siste fase, den tradisjonsrike, men dekadente overklassekulturen på landet i sørstatene, satt opp mot en hurtig, røff industrikultur i byene. Blanche og Stanley.

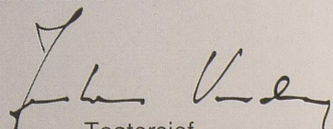
«Hamlet» på Hovedscenen behandler overgangen fra en gammeltestamentlig og føydal middelalderverden hvor makt ble målt i rå kraft og hvor devisen om «øye for øye, tann for tann» gjaldt uavkortet, – stilt opp mot renessansen og en gryende humanisme. Claudius og Hamlet. Og Gjenferdet!

Begge skuespill har sterke personlige konflikter og bimotoiver, men BRYTNINGSTID er deres felles overskrift. Slik det også vil være senere i høst når «Fedre og sønner» kommer opp på Centralteatret: et helt annet miljø, men også det fra en tid hvor holdninger sto steilt mot hverandre.

Å speile sin egen tid gjøres ikke alltid best gjennom det nyeste nye som skrives. Grunnleggende menneskelige konflikter og temaer har vært behandlet i skuespill helt siden vi lærte å hugge bokstaver i sten. Og noen av dem lever den dag i dag, simpelthen fordi disse temaene har vært behandlet mer dyptgripende og bevegende. Dette er teatrets internasjonale kulturarv og kjære forpliktelse.

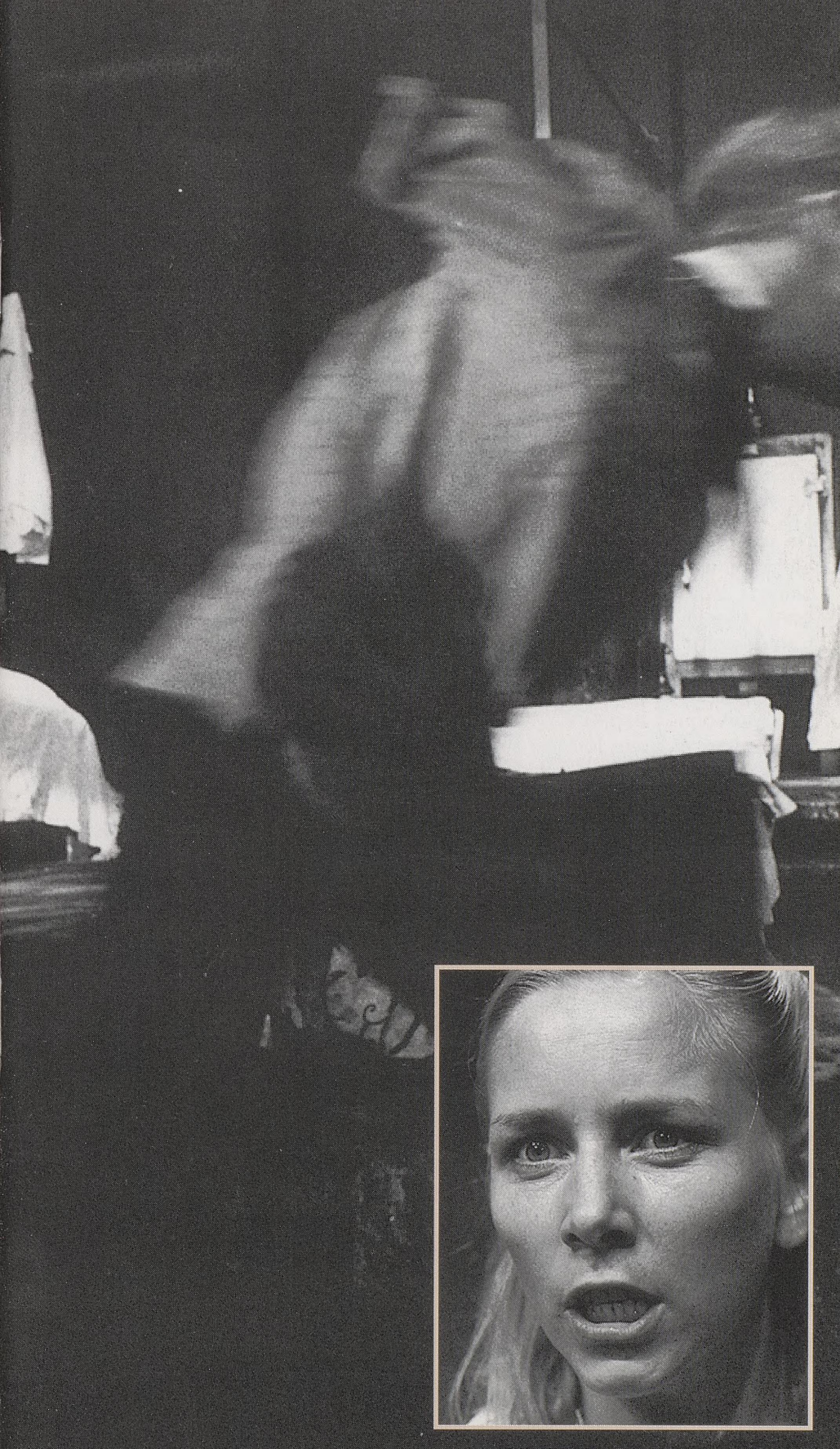
«En sporvogn til begjær» var et klart valg da vi ønsket å følge opp «Glassmenasjeriet» på Centralteatret i 1986. Disse to stykkene vil høyst sannsynlig bli stående som hovedverker i den nye amerikanske skuespill-litteraturen, og Tennessee Williams vil gjennom disse to ha plassert seg i The Hall of Fame ved siden av Eugene O'Neill og Arthur Miller.

Oslo Nye Teater er stolte av å sette en moderne klassiker som «Sporvognen» opp på Centralteatret. Slik knytter vi forbindelse bakover, slik ser vi bak de sosiale fakta og inn i menneskeskjebner, slik gjenkjenner vi forhåpentlig en nåtid. Jeg ønsker publikum velkommen til Centralteatret høsten '92.



Teatersjef





## REALISME OG SYMBOLIKK

De som kjenner Tennessee Williams' bidrag til etterkrigstidens dramatikk er enige i at hans to første stykker er hans rikeste og mest nyskapende. Centralteatret presenterte i 1986 «Glassmenasjeriet» og følger nå opp med hans neste og mest kjente stykke «En sporvogn til begjær».

Tennessee Williams forteller sin egen historie i sin dramatikk og beveger seg mellom realistiske virkelighetsskildringer og symboler som fordyper denne virkeligheten. I «Glassmenasjeriet» sier Tom at han har «poetens svakhet for symboler» og de kommer da også igjen i fullt monn i kveldens stykke.

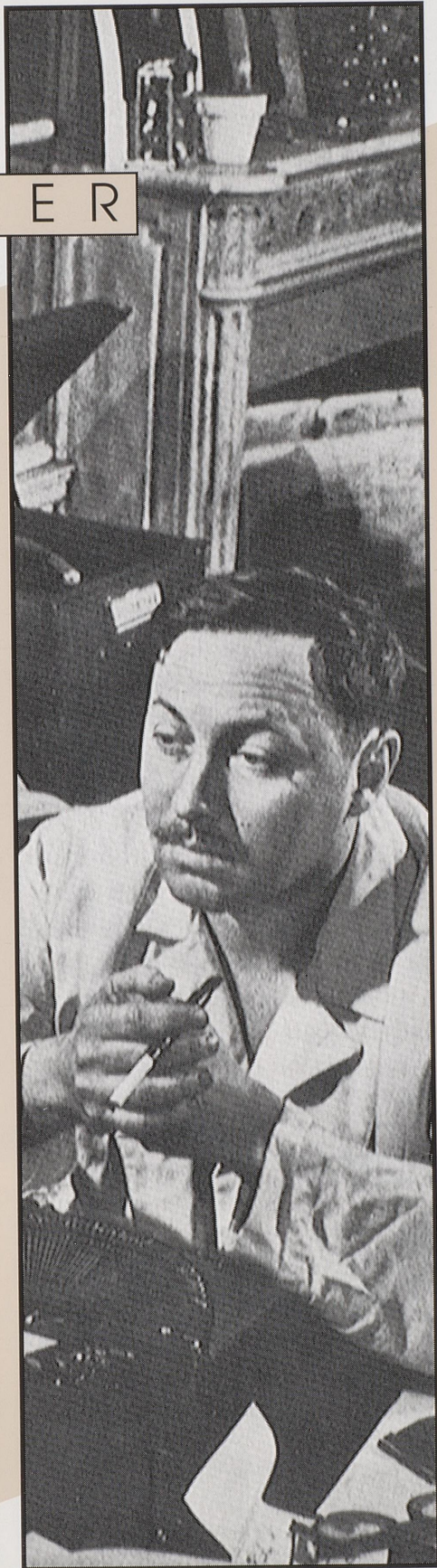
På grunn av sin homoseksuelle legning, levde Tennessee Williams meste parten av sitt liv under trykket av omverdenens forakt og egne skyldfølelser. Dette er kanskje bakgrunnen for hans evne til å skildre livsløgnerens angst og den vedvarende konflikten mellom skam og krav om renhet. Han har karakterisert seg selv og dermed også de kvinnelige hovedrollene i sine stykker som «syndefulle puritanere». I nesten alle hans stykker er det kvinner som bærer konflikten mellom lidenskap og renhet, løgn og sannhet.

At disse konfliktene leder til en form for personlighetsoppløsning viser han med Blanche DuBois. Hun har flere forgjengere i hans forfatterskap: eldre

# TENNESSEE WILLIAMS

1911  
-  
1983

**Tennessee Williams i sitt arbeidsrom i New York i 1949. Williams mente selv at hans opprinnelige navn, Thomas Lanier Williams, lød som «en dikter som skriver sonetter til våren» - og det var da også ganske riktig det første han selv offentliggjorde. Navnet Tennessee tok han fordi «familien Williams i sin tid sloss for staten Tennessee mot indianerne, og jeg hadde oppdaget at en ung forfatters liv kunne minne om forsvaret av en barrikade mot en flokk fremstormende ville.»**  
**Fotografi av Eugene Smith.**



damer som klamrer seg til minnet om en tapt fortid.

Blanche DuBois minner om såvel mor som datter i «Glassmenasjeriet». Amanda drømmer seg også bort fra en trist virkelighet. Hun tar på seg de samme gamle klærne fra tiden på den fine plantasjen og ser like lite som Blanche det spøkelsesaktige og groteske i sin framferd. At Williams visste mye om kvinnesinn er klart, men hadde han evnen til å gi et sannferdig bilde av en mann?

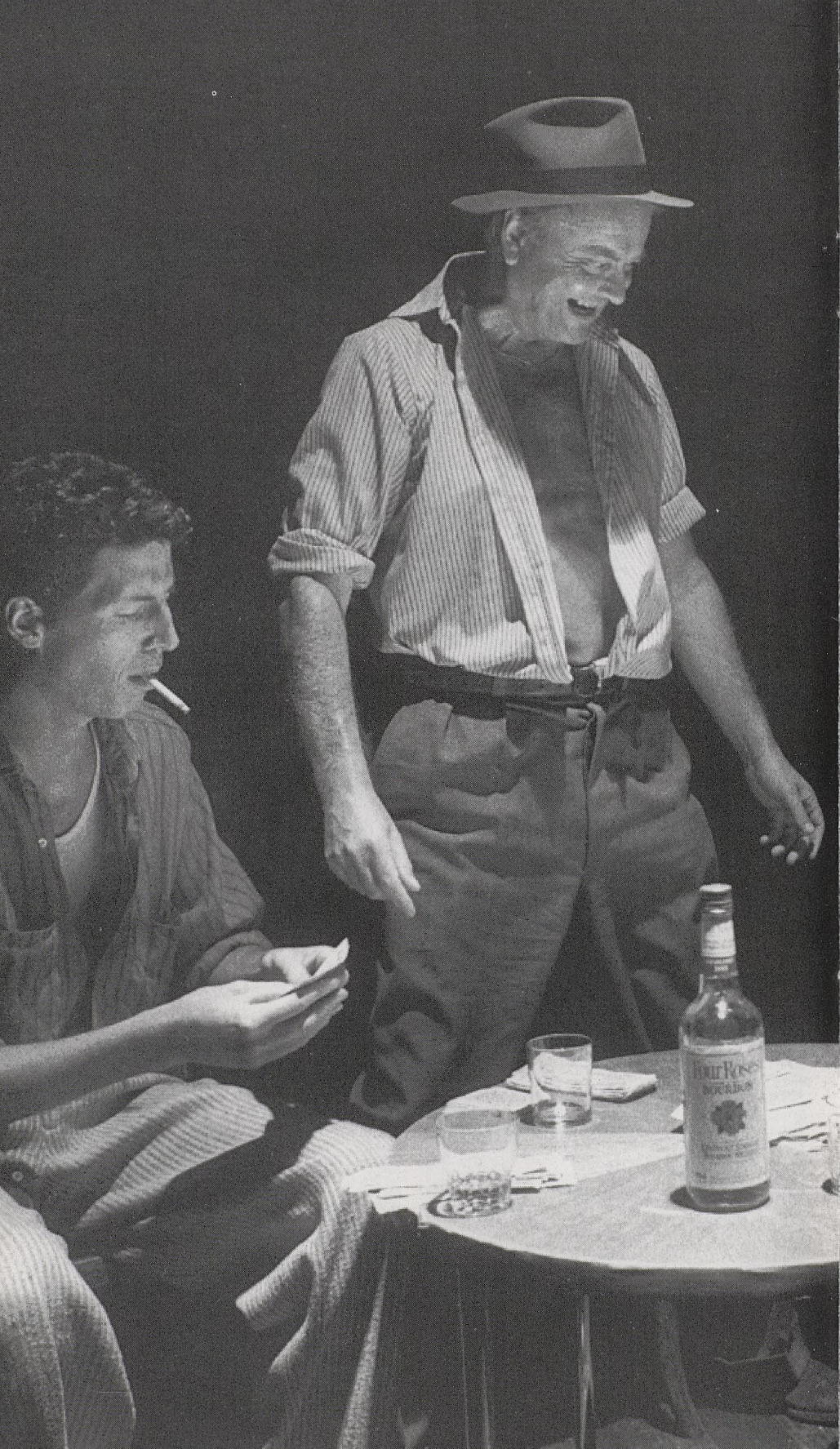
Hvor ligger Williams' sympatier? Hvem er egentlig hovedpersonen i «En sporvogn til begjær»? Stanley eller Blanche? Bøddelen eller offeret?

Diskusjonen om dette blir interessant når man vet at forfatteren i begynnelsen hadde tenkt å kalle stykket «The Poker Game», hvilket skulle bety at han senere skiftet fokus fra Stanley til Blanche. Instruktøren Elia Kazan som gjorde den første oppsetningen av stykket og senere filmen med Marlon Brando som Stanley, har i høyeste grad medvirket til at stykket lenge ble oppfattet som «tilfellet» Blanche DuBois. Kazan publiserte sin regibok og den konsentrerte all oppmerksomhet omkring en psykologisk tolkning av teksten.

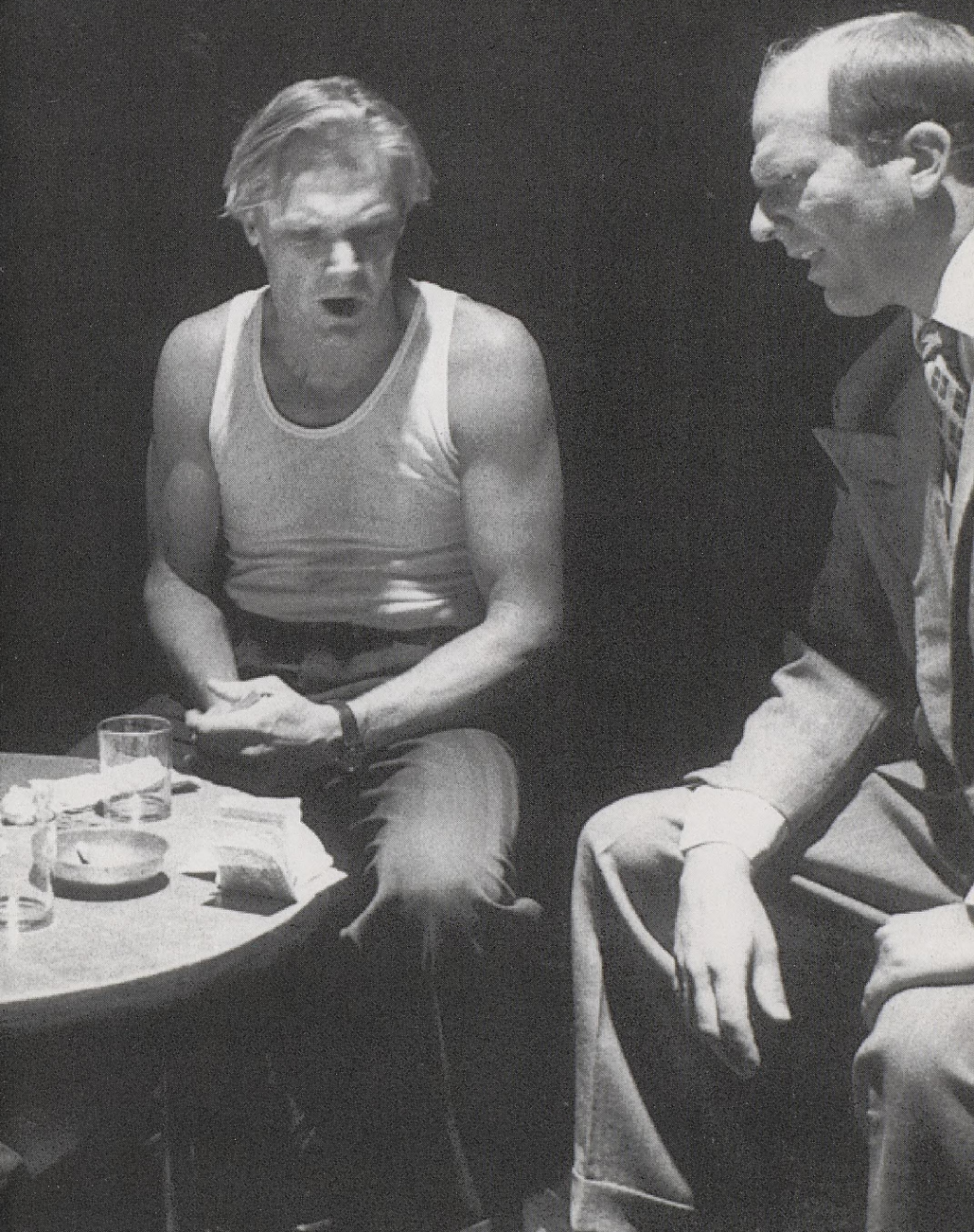
Det er over 40 år siden Williams skrev og Kazan instruerte «En sporvogn til begjær». Stykket er et av den amerikanske psykologiske realismens mesterverker. Kazan fokuserte nettopp på stykkets psykologiske dimensjon, og først og fremst på Blanche's kompliserte sinn.

På 70-tallet ble flere av disse stykkene spilt med fokus på *realismen* – på samfunnsstruktur og samfunnsforhold som langt på vei skapte psykisk skadede mennesker som Blanche, og barske pågående menn som Kowalski. I dag, snart 50 år etter at stykket ble skrevet, kan begge perspektivene smelte sammen, og man forstår hvilket dypt erkjennende menneske forfatteren Tennessee Williams var – som favnet både det enkelte menneskets individualitet og mennesket som en del av et samfunnssystem.

Lennart Lagerwall







## Unni **BLANCHE DUBOIS** Evjen

«Blanche har et enormt behov for å bli elsket. Kanskje fordi hun tror at hun ikke er verdt å bli elsket. Hun ønsker å fortrylle, å tenne andres begjær. Når begjæret tennes i henne selv blir det katastrofalt for henne», sier Unni Evjen ettertenksomt.

Vi kjenner henne som Rosa i TV-serien «Rosa og Benoni». Og fra roller som Hedvig i «Vildanden», Ofelia i «Hamlet», Scissy i Sverre Udnæs' «Dukken», tittelrollen i «Victoria» av Hamsun, Natasja i «Krig og fred»,



## Unni **BLANCHE DUBOIS** Evjen –

Portia i «Kjøpmannen i Venedig» og farsen «Panikk i kulissene», for å nevne bare noen av rollene fra et bredt register siden hun gikk ut fra Teaterhøgskolen i 1968. På kinolerretet har hun vært å se flere ganger, men huskes best for sin hovedrolle i filmen «Martin» fra 1981.





### **Anne STELLA KOWALSKI Krigsvoll**

«Det er deilig å skape rolleskikkelser rundt Tennessee Williams' figurer!» sier hun. «Det er så mange fasetter å spille på. Se på Stella – på en måte er hun sunn og sterk, på en annen måte veldig feig. Hun har funnet «Mannen i sitt liv» i Stanley. Han er puslespillbiten som passer sammen med hennes egen. Det er hennes lykke at hun har funnet ham. Og det er hennes ulykke at han og søsteren overhodet ikke kan tolerere hverandre», sier Anne Krigsvoll, som har sin første rolle for Cen-

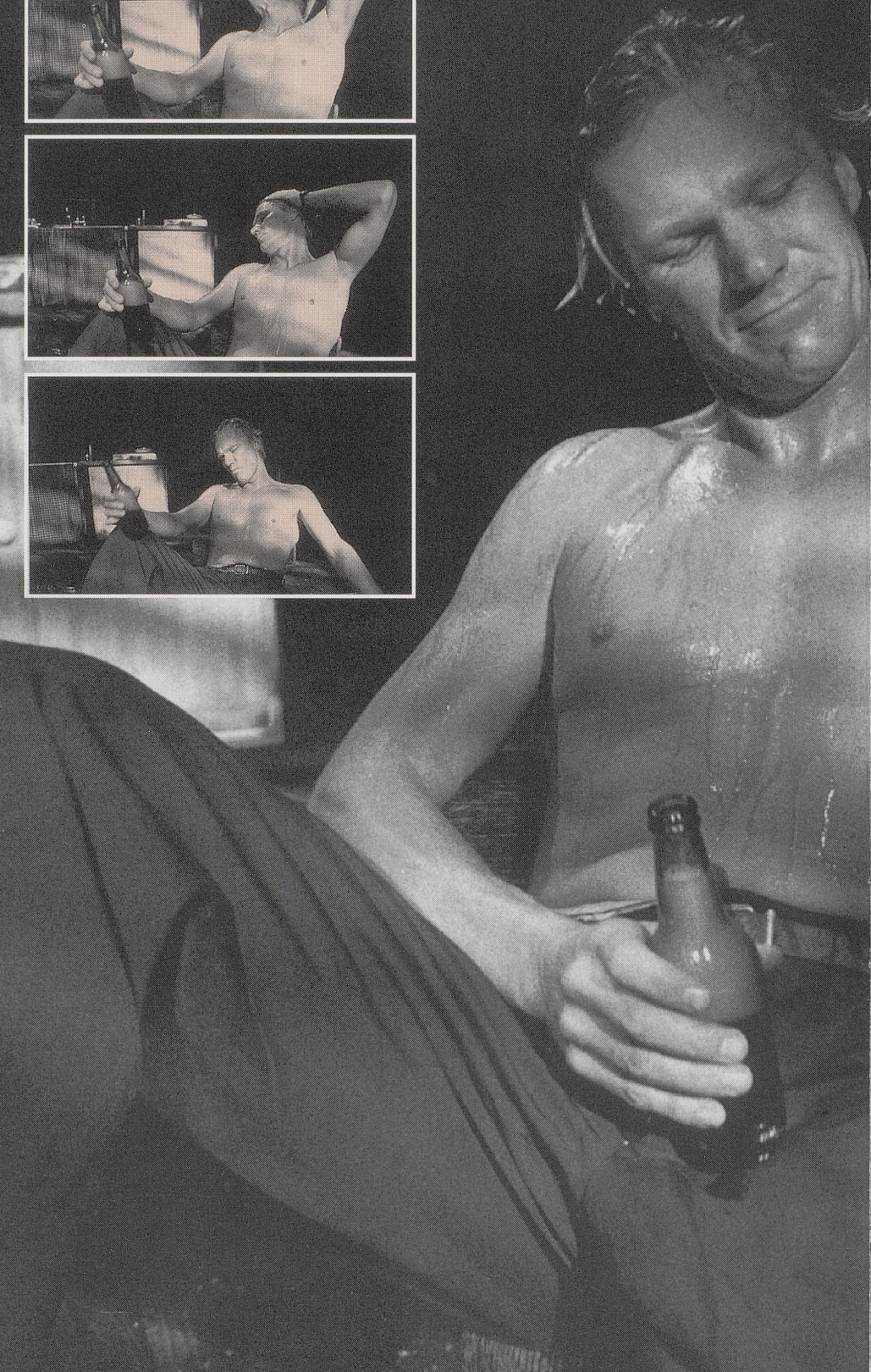
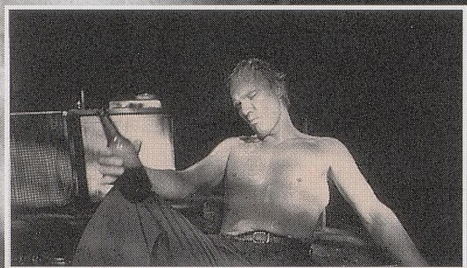
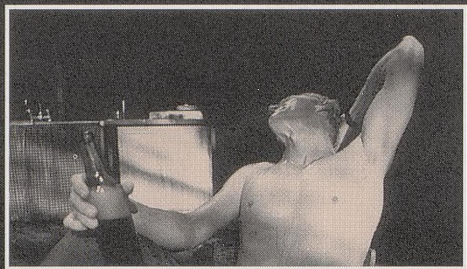
## Anne STELLA KOWALSKI Krigsvoll



tralteatret i denne oppsetningen.

I 1982 debuterte hun i et annet Tennessee Williams stykke: «Camino Real», på Nationalteatret. I løpet av de 10 årene som har gått har hun jobbet for Fjernsynsteatret og Trøndelag Teater. Hun har spilt hovedrollen i Pam Gems «Camille», Abigail Williams i Arthur Millers «Heksejakten», Josephine i Anouilh's «Navlen», Regine i «Gengangere», Alvilde i «Når den ny vin blomstrer», for å nevne noen.

Hun spilte Harriet Bosse i TV-serien «Strindberg» og Tekla i «Krediterena» av Strindberg. Hun fikk Amanda-pris for hovedrollen i filmatiseringen av «Av måneskinn gror det ingenting». På filmlerretet ellers har du sett henne i «Lars i porten» (1984), «Papirfuglen» (1984), «For dagene er onde» (1991), og hun har hatt biroller i filmen «Øye for øye» (1985) og i «Brun bitter» (1988).

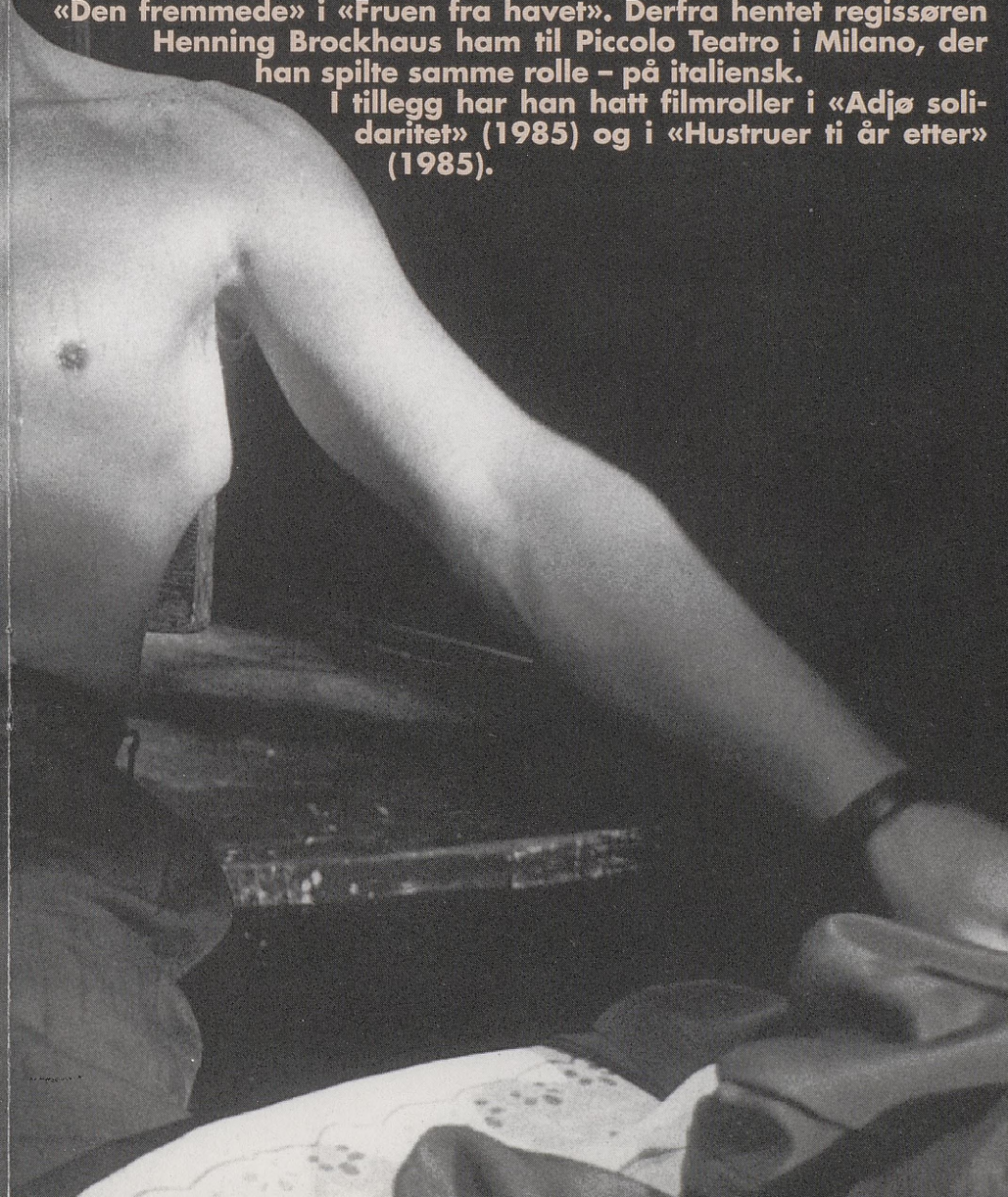


# Per STANLEY KOWALSKI Frisch

«Det er lett å gjøre Stanley til en macho - en drittsekk», sier Per Frisch, «Men det er å gjøre ham for enkel. Han er ikke det, han er et menneske med mange sider. Jeg kan ikke fremstille ham endimensjonalt, og jeg kommer ikke til å kopiere Marlon Brandos rolletolkning heller!»

Han har vært skuespiller siden 1976. Han har vært ansatt ved Trøndelag Teater, Rogaland Teater og Det Norske Teatret. I 1986 ble han ansatt ved Nationalteatret. Han spilte Johannes i Arild Brinchmanns oppsetning av «Av måneskinn gror det ingenting» i Fjernsynsteatret i 1987. På Trøndelag Teater spilte han Eddie i «Frakt under havet». Han hadde hovedrollen i Brechts «En mann = en mann» på Torshovteatret i Oslo. (Regi: Bjørn Sæter. Scenografi POA Austdahl.) På Nationalteatrets hovedscene spilte han Abiriel i «Abiriels løve», Erling Kittelsens Wergeland-dialog. Under Ibsen-festivalen i 1990 hadde han rollen som «Den fremmede» i «Fruen fra havet». Derfra hentet regissøren Henning Brockhaus ham til Piccolo Teatro i Milano, der han spilte samme rolle - på italiensk.

I tillegg har han hatt filmroller i «Adjø solidaritet» (1985) og i «Hustruer ti år etter» (1985).







**Ingar H. Gimle (t.v.)  
og Hans Petter Meirik (t.h.)  
alternerer i rollen som Mitch.**

# EN SPØ TIL BE

AV TENNESS

Oversatt av Torste

Regi/bearbeidelse: Bjørn Sæter.

Kostymedesign: Grethe Wang

I ROL

Blanche

Stanley

Stella

Mitch

Eunice

Steve

Pablo, legen

En ung mann

Mexicansk kvinne

m.fl.

Musikere: Tom Berg, Finn Eriksen, Karl Johan He

Sminke/hår: Julie A. Clark. Inspisient: Mich

Kostymeassistent: Andrea Austdahl. Suffli: E

Premiere på Centralteatret 22.9.92. Foto og ly



# DRVOGN EGJÆR

LEE WILLIAMS

in Bugge Haverstad

Scenografi: Per Olav A. Austdahl

Musikalsk leder: Roy Hellvin

LENE:

UNNI EVJEN

PER FRISCH

ANNE KRIGSVOLL

INGAR H. GIMLE/

HANS PETTER MEIRIK

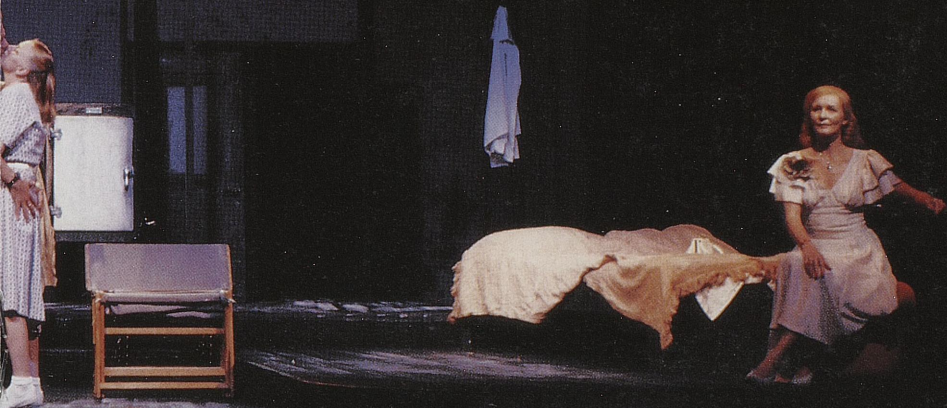
BENTINE HOLM

PER LILLO-STENBERG

ROAR KJØLV-JENSEN

TORGRIM LARSEN

CAMILLA PEACE SUNDVOLL



Regi: Roy Hellvin, Bjørn Jacobsen og Leif Osen  
Musikalsk leder: Roy Hellvin. Regiassistent: Hans Petter Meirik  
Bjerg: Birgitta Bjørnstad. Lys: Øyvind Wangensteen

Smøkk og fotografier under forestillingen er strengt forbudt.

# DET ER VIKTIGERE Å STILLE

AV KARIN WETLESEN



Er dette en sporvogn til besvær?

«Nei – det er det ikke!», sier instruktør Bjørn Sæter og scenograf Per Olav A. Austdahl i kor, når vi fristes til en lett omskrivning av Tennessee Williams' «En sporvogn til begjær» - «Williams' skuespill er fantastisk spennende å jobbe med, fordi det er så uendelig mange tolkningsmuligheter», fortsetter Bjørn

# SPØRSMÅL ENN Å HA SVAR

Sæter. «Det handler om valg – både for personene i stykket, og for oss». Scenograf POA Austdahl nikker energisk i stolen ved siden av.

Disse to kan nærmest kalles siamesiske tvillinger i teaterverdenen, etter årelangt samarbeid med flere oppsetninger enn de kan huske. Begge har jobbet med å sette opp «En sporvogn til begjær» tidligere. Det var det første Bjørn Sæter satte opp da han gikk på regilinjen på Teaterhøgskolen, og det første stykket POA Austdahl var med på, da han var scenetekniker på Nationalteatret. Senere satte Sæter det opp ved Teatret Vårt i Molde også, og POA laget plakaten. Og nå er det Centralteatret for Tennessee Williams' verdensberømte drama. Som handler om Blanche, Stella, Stanley og Mitch. Som handler om mangel på forståelse, om livsløgn, begjær og død. Og om forfatteren selv – Tennessee Williams.

«En sporvogn til begjær» ble satt opp første gang på Barrymore Theatre i New York i 1947. I rollen som Stanley Kowalski: Marlon Brando. Konen Stella ble spilt av Kim Hunter. Blanche, søsteren hennes, av Jessica Tandy. Og husvennen Mitch av Karl Malden. Litt av en rollebesetning! Filmversjonen er like berømt – med Brando i samme rolle, og med Vivien Leigh som Blanche.

*Forts. s. 20*



Blir man ikke litt matt av å få oppgaven med å sette opp et stykke som er tolket så mange ganger tidligere – og av så mange berømtheter? Er ikke alt sagt og gjort med og om dette allerede? Og hva har et skuespill skrevet av en frustrert homoseksuell forfatter i 1947 med oss å gjøre? I 1992? I vårt opplyste 1992? Ærlig talt!

For hva har vi i et skrøpelig trehus på de Elyséiske Marker i New Orleans å gjøre? Hva bryr det vel oss at Blanche har gått til sengs med fler menn enn hun kan telle? At Stanley slår sin kone og spiller poker? At Stella tier og godtar at søsteren hennes sendes bort på asyl? Det angår da ikke oss at Blanche lever på en illusjon om en gylden fortid. Hva bryr vi oss om disse menneskenes mangel på toleranse overfor hverandre? Livsløgnen deres – hva har den med oss å gjøre? Begjær for hverandre og for livet – og redselen for det samme begjæret som vi finner hos dem.. Hvorfor skal vi la oss engasjere av det? Fortell oss nå, hvorfor – hvorfor vi i det hele tatt skal bry oss – om livet...?

Instruktør og scenograf lener seg tilbake med en smule tilfreds mine – mens vi oppdager at vi uten å ville det har svart på spørsmålene selv.

For ytre sett handler «En sporvogn til begjær» om konfliktene som oppstår mellom 3 mennesker i en altfor liten leilighet. Sjalousi, lidenskap, løgner og makt-kamp. Mannssjåvinisme. Galskap. Søskenforhold og ekteskap.

På et annet plan handler det om oppgjøret mellom den nye og den gamle tid i USA. Men til syvende og sist møter vi oss selv...

Vi finner litt av oss selv i mannssjåvinisten Stanley Kowalski – en person som bare er interessert i konsekvenser, og ikke i årsaker. En del av oss er Stella Kowalski – som tier og glatter over, som velger ikke å se. Husvennen og Blanches beiler Mitch, som mener at løgn er vanvittig, men som ikke tåler sannheten når han får høre den. Og Blanche Dubois, som sier at hun søker begjæret og livet, men som ikke våger å leve det. Er ikke det oss? Du og jeg?

Disse menneskene er uløselig sammenbundet – de utyller hverandre. Og akkurat som Tennessee Williams puttet litt av seg selv inn i hver av skikkelsene vi møter, finner vi litt av oss selv i hver av dem.

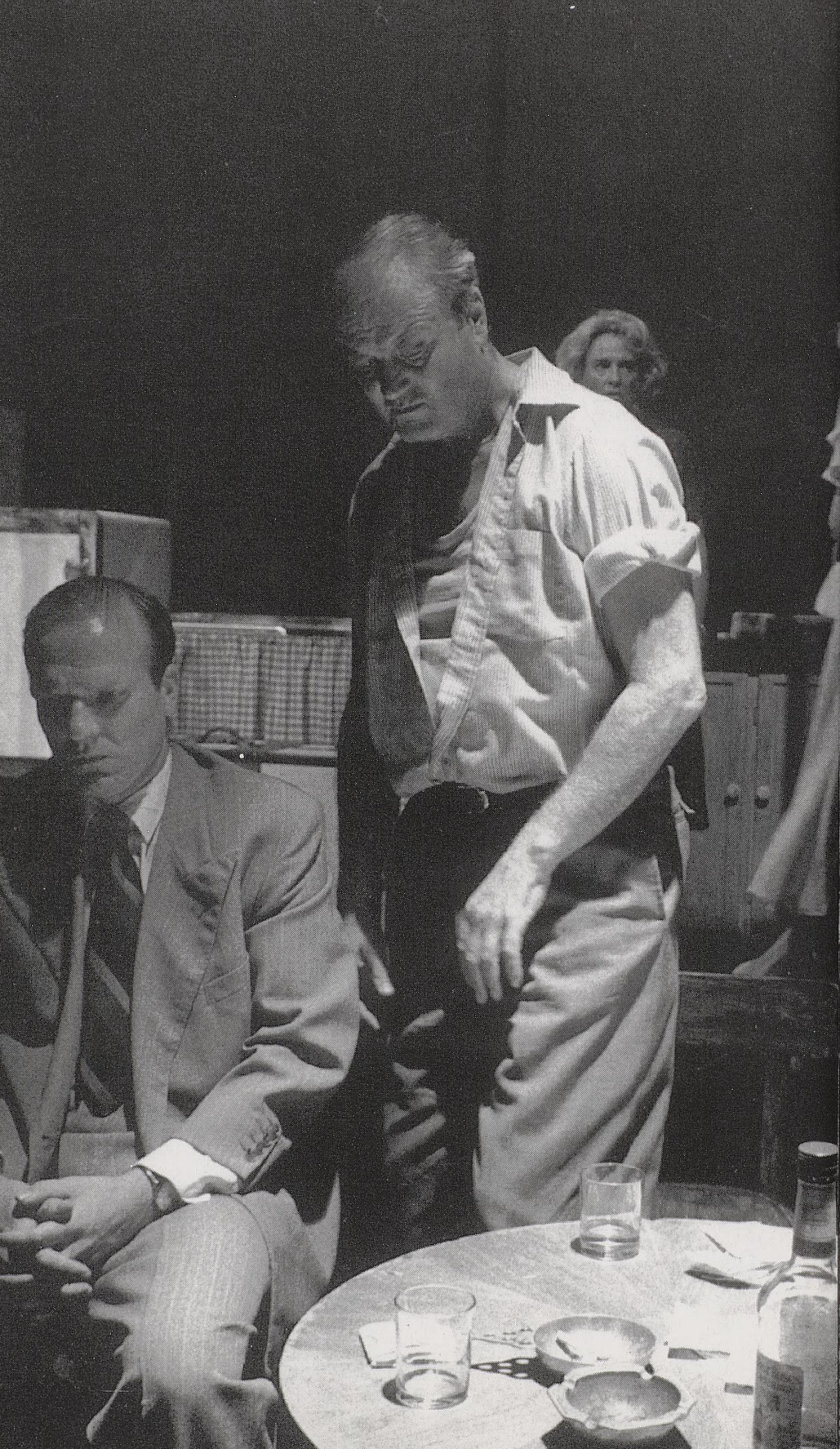
I dette stykket kan vi ikke peke og si... Der er skurken! For selvom Stanley Kowalski kan virke som en rendyrket drittsekk til tider, så er han jo ikke bare det. Han er ærlig også – kan hende den ærligste av dem. Han elsker sin Stella. Gjør en drittsekk det? Og er Blanche Dubois bare en nevrotisk flokse? Det eneste hun ønsker er litt skjønnhet, litt beundring – litt flatterende lys i et altfor grelt opplyst liv. Er det så galt da? Stella elsker Stanley og søsteren Blanche. Hun må velge en av dem. Er det svik når hun velger mannen som er faren til barnet hennes fremfor søsteren? Og Mitch – er det så merkelig at han får problemer når han får vite at Blanche har løyet for ham?

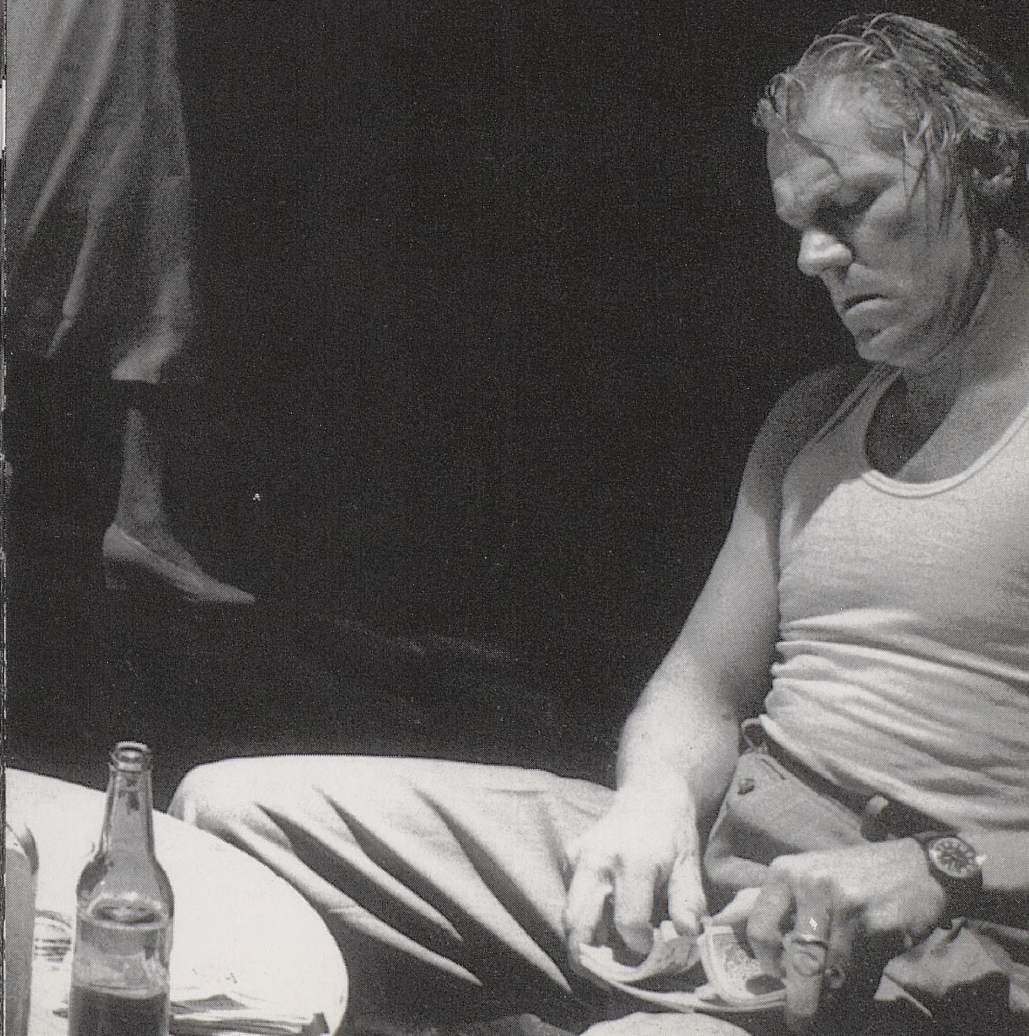
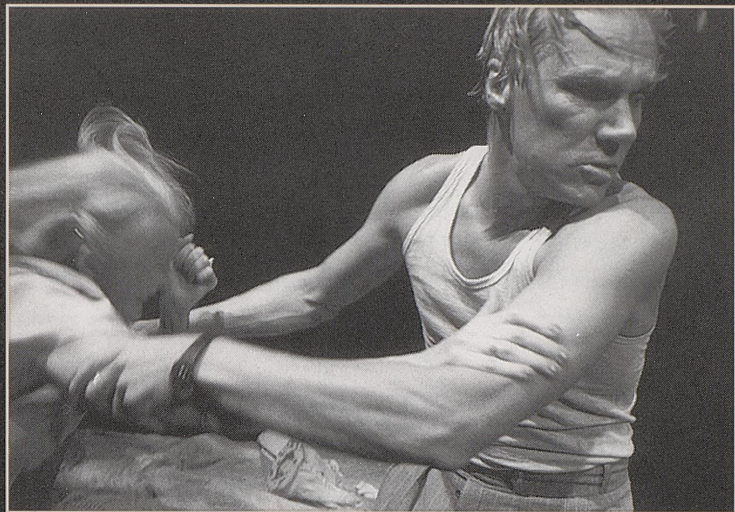
Personene i «En sporvogn til begjær» er levende. Vi må tro på dem. De elsker, krangler, lyver, voldtar, ler, drømmer – de går tilogmed på do! De er mennesker av kjøtt og blod. De ønsker å leve et best mulig liv. Og må ta sine valg underveis. Blanche velger galskapen. Stanley «de harde realiteter». Stella begjæret etter Stanley. Mitch velger sorgen. Alt ender i valg. Hvem velger riktig?

Hva skjer med disse menneskene etterpå? Lever Stella lykkelig alle sine dager med Stanley? Forblir Blanche på asylet resten av livet? Og hva med Mitch?

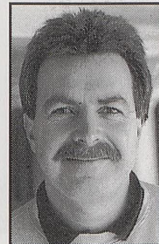
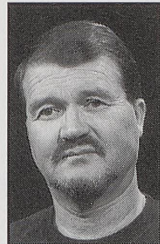
«Jeg vil ikke svare», sier instruktør Bjørn Sæter. «Jeg vil at dere – at publikum – skal gå ut av teatersalen med noen spørsmål dere ikke har fått svar på. Jeg ønsker at publikum skal tenke selv.»







Fra året 1990 ble det spilt en musikk i New Orleans som vi i dag ville gjenkjenne som jazz. Vi har tidligere understreket de vest-afrikanske bestanddelene i denne sammensmeltingen, da disse kom til å gi denne musikken dens særegne karakter. Men hvilke europeiske elementer var med i denne sammensmeltingen? I New



Forestillingens musikere: Roy Hellvin, Finn Eriksen, Leif

# J A Z Z I N E V

Orleans-jazzen finner vi ekko fra omtrent all slags musikk fra Den gamle verden. Skritt for skritt gjorde den folkelige protestantiske måten å syngesalmer på, med sine frie utsmykninger, sin lineære form og sin ikke-harmoniske, horisontale følelse seg gjeldende i og rundt det romersk-katolske New Orleans – særlig innen vekkelssesangen – og føyde seg smidig inn i det store mønsteret. Den amerikanske negeren trengte ikke å låne rytmer, det var snarere slik at han tilpasset seg og begrenset seg til den europeiske marsjtakten som han bygde videre på. Han lånte gladelig europeiske melodier og omformet dem ved improvisasjon. Og fremfor alt, litt etter litt mestret han europeisk harmoni – et element som ikke var helt nytt for ham – og gikk videre ved å farge den med blå tonalitet.

Det er et utakknemlig arbeid å spore opp spesielle europeiske melodier innen jazzen. Det er f.eks. ikke tvil om at britiske ballader ble spilt av jazzmusikere, men her var det viktigste måten å spille dem på, selve melodierne ble hurtig endret til noe helt annet. Spanske melodier var mer motstandsdyktige, ofte fordi de allerede var smeltet sammen med vestafrikansk innflytelse på De vestindiske øyer. Et stort lånemateriale bestod av afrospanske rytmer som tango og rumba, som Jelly Roll Morton kalte «spansk blanding». Da W.C. Handy skrev St. Louis Blues i 1914, brukte han en tangora-rytme i verset. På den tiden hadde imidlertid tangoen vært på moten i New York en stund.



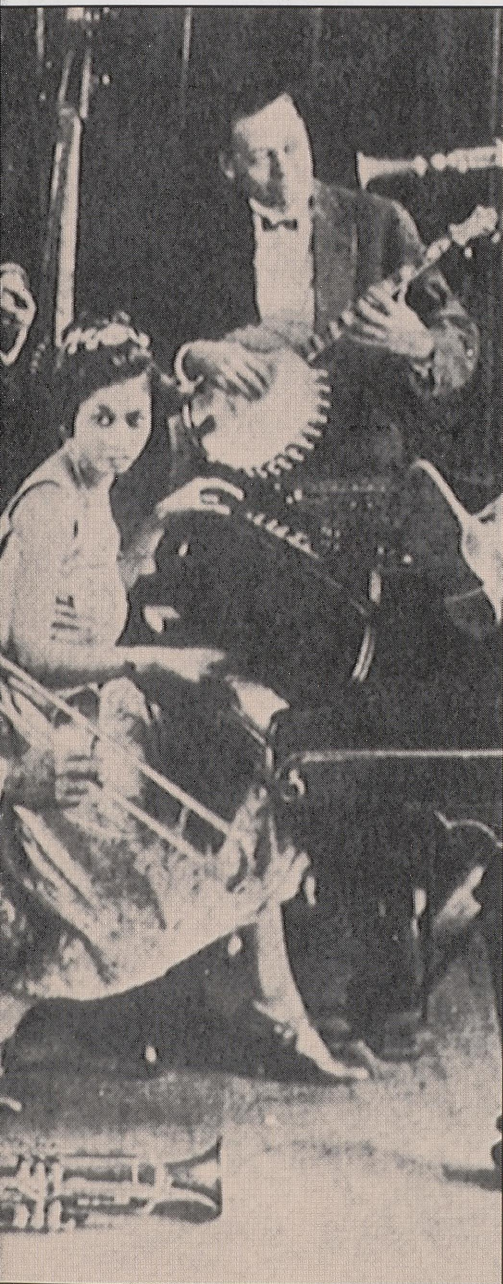




Osen, Bjørn Jacobsen, Tom Berg og Karl Johan Helgesen

Som en kan vente har den franske innflytelsen vært mest merkbar på New Orleans-jazzen. Den gikk opp i rhumbarytmene og resulterte i kreol-sangene. Noen av disse sangene ble offentliggjort så tidlig som i 1867 i «Slave Songs of the United States.» Jelly Roll Morton har demonstrert hvordan en fransk kvadrilje ble tilpas-

# V O R L E A N S

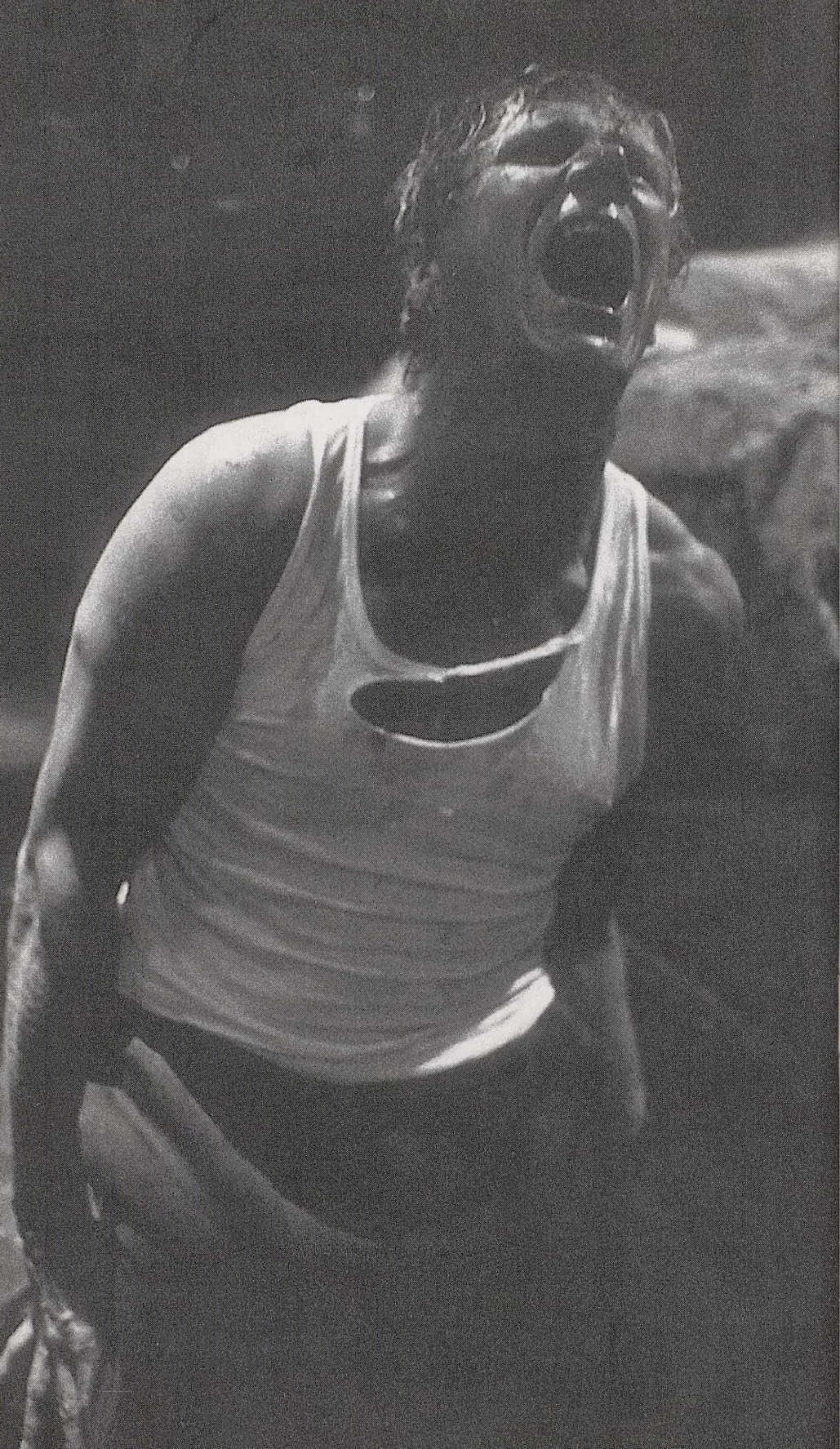


set jazzen. Titelen på kvadriljen var «La Marseillaise» (ikke den franske nasjonalsangen), og de forskjellige taktartene i de fem avsnittene blir endret til strøken takt med de nødvendige utsmykninger.

Hvis vi skal velge et tidspunkt da tendensen svinger fra europeiske elementer som dominerer afrikanske elementer, til europeiske elementer influert av en ny kombinasjon dominert av afrikansk innflytelse, så må dette være omkring 1900. Det er her tale om den generelle tendensen. Europeisk og afrikansk musikk fortsatte selvfølgelig å smelte sammen, men det hadde hendt noe usedvanlig. Frem av den tidligere sammensmeltingen hadde det oppstått en musikk med en helt selvstendig karakter. Folk tok med rette imot den som noe helt nytt, og den begynte å spre seg og vokse og fikk innflytelse på all amerikansk populærmusikk.

Stilen ble senere kjent under navnet «dixieland», særlig når denne musikken ble spilt av hvite. Den spredte seg som en vifte mot nord til den ble jazzalderens store farsott. I mellomtiden hadde «den store vekkelsen», minstrelsy, de åndelige negersangene og ragtime utviklet seg utenfor New Orleans. Også denne musikken hadde lånt visse vest-afrikanske elementer, og var med på å bane veien for jazzen. Denne musikken var imidlertid mer europeisk preget, mens jazzen igjen var noe annet – en ny musikk.

Fra Marshall Stearns: «Jazzens historie», oversatt av Karl Emil Hagelund. (Gyldendal 1956).





# KOMMENDE OG SAMT

## PÅ DUKKETEATRET NÅ



Av HELGE ANDERSEN

– en forestilling om guder og jotner fra mytens tid etter konsept og idé av Ragnhild Wang,

Bestemor forteller brnebarna sine, Trude og Magne om den gangen det ikke var en, men mange guder... Odin som regjerte over alle, Tor den sterke og den listige Loke. Dette er noen av gudene du møter i stykket om Ask og Embla, men de egentlige hovedpersonene er Trude og Magne. Vil du vite hvem de er? Gå å se forestillingen som spilles på Oslo Nye Dukketeater i Frognerparken. Passer for hele familien, og spesielt barn fra 5 – 10 år.

## NESTE PÅ HOVEDSCENEN

### PANIKK PÅ ITALIENSK

av Tom Kempinski

Overdådig lattersuksess!

Med bl.a. Aud Schønemann, Kari-Ann Grøn-  
sund, Per Chr. Ellefsen og Ingar H. Gimle.

Regi: Bjørn Sæter.

PREMIERE 24.11.92

## NESTE PÅ CENTRALTEATRET

### FEDRE OG SØNNER

av Ivan Turgenev

Dramatisert av Brian Friel

Bazarov er litteraturens første nihilist. Noen uker på landet, en sommer i Russland i forrige århundre, opplever han en kollisjon med sine egne overbevisninger – og det samfunnet han er en del av. Et litterært mesterverk – klar for scenen!

Med bl.a. Per Frisch, Dennis Storhøi, Unni Evjen og Petronella Barker. Regi: Alexandra Myskova.

PREMIERE 26.11.92

## NESTE PÅ DUKKETEATRET

### VEIEN TIL JORDENS HJERTE

etter et eventyr av Regine Normann

Møt den unge jenta som vandrer til jordens hjerte for å finne blomsten som kan gi hennes far ungdommen tilbake... På veien møter hun den blå gutten, Huldredronningen, de underjordiske, ild og vann. Med: Kjersti Germeten og Stein Kiran.

### JUL MED PRØYSEN OG SNEKKER ANDERSEN

Dukketeatrets populære juleforestilling kommer tilbake som lovet!

Det er Stein Kiran som har bearbeidet Prøysens kjente julefortelling, han har flettet inn flere av de kjære visene og har satt forestillingen i scene.

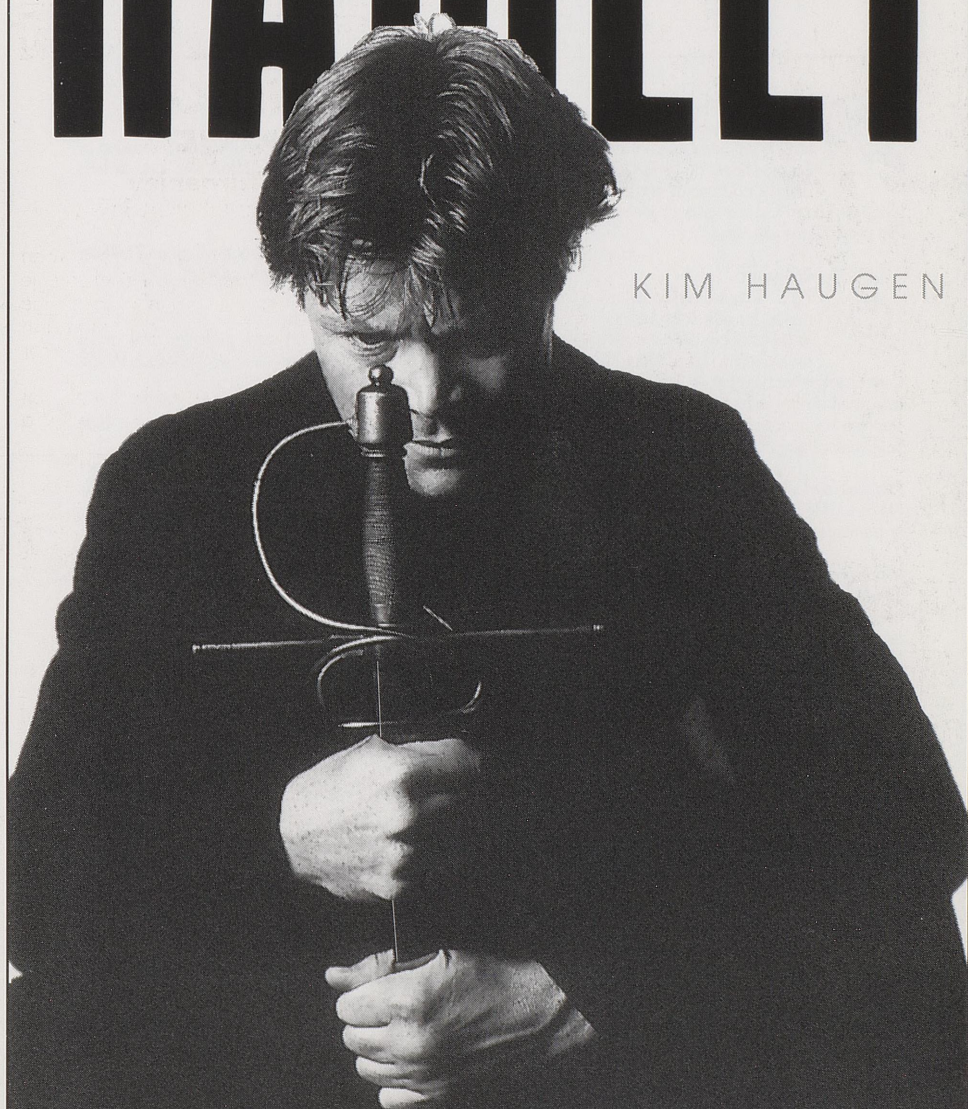
Med: ensemblet på Dukketeatret.

IDIGE FORESTILLINGER

WILLIAM SHAKESPEARE

# HAMLET




KIM HAUGEN



PÅ HOVEDSCENEN

REGI: JANKEN VARDEN  
SCENOGRAFI/KOSTYMER: ERLEND BIRKELAND

# OSLO NYE TEATERS LEVERANDØRER

<p><b>Kontorrekvisita</b></p>  <p><b>ANDVORD</b></p>	<p><b>Trykksaker</b></p> <p>enersens trykkeri a.s</p>	<p><b>Trelast</b></p> <p>H.C. THAUGLANDS TRÆLASTFORRETNING A/S</p>
<p><b>Kopieringsmaskiner</b></p>  <p><b>Kopi og Data a.s</b></p>	<p><b>Elektriske installasjoner</b></p> <p>OWESEN A/S</p>	<p><b>Scenebelysning</b></p> 



#### IR-anlegg for hørselssvake

Både Oslo Nye Teater og Centralteatret er utstyrt med Sennheiser infra-rødt anlegg. Tilleggsutstyrt du trenger for å ha nytte av dette, får du låne av garderobebetjeningen

i foajéen. Lån av utstyr er gratis! Vennligst husk å levere lånt utstyr tilbake etter bruk!



#### Rullestoler

P.g.a. brannsikring er det avsatt spesielle plasser for rullestolbrukere.

Vennligst opplys om dette ved bestilling/kjøp av billett(er). Både Oslo Nye Teater og

Centralteatret har rullestolheis. Ta kontakt med inspektøren/garderobebetjeningen ved ankomst! Teatrene har handikaptaolett.

Salgskontoret gir ytterligere opplysninger på tlf. 42 12 00.

#### Pelskåpe/dyrt ytterplagg

Nå kan du få låst fast din pelskåpe i garderoben. Tjenesten er gratis. Kontakt betjeningen.

#### Mindre arrangementer? Spise?

Salgskontoret er behjelpelig med å tilrettelegge mindre arrangementer (maks. 100 personer) i forbindelse med teaterbesøket. Det kan omfatte servering av drikke, enklere bespisning (snitter) i vår publikumsfoajé (2. etg.) eller anbefaling av spisesteder i teatrets nærhet. Vennligst ta kontakt hvis dette høres interessant ut for Dem.

#### Teaterkontakt

Oslo Nye har en ordning med teaterkontakter rundt om i forskjellige firmaer, lag og organisasjoner.

Disse kontaktpersonene er teatrets ombud og får tilsendt informasjon, spilleplan og invitasjon til førforestillingene på nye oppsetninger.

Salgskontoret inviterer også til hyggelige sammenkomster hvor teatersjefen orienterer om repertoarplaner og kommende forestillinger.

Hvis ikke din arbeidsplass/organisasjon/forening allerede har en teaterkontakt, og du synes dette kan være noe for deg, ser vi gjerne at du tar kontakt med salgskontoret ved teatret, tlf. 42 12 00 linje 215 eller 216.

#### Rabatter

##### Grupperabatt:

Ved kjøp av 10 til 29 billetter gis 10% rabatt. Ved kjøp av 30 billetter eller flere gis 20% rabatt. Ved kjøp av hele forestillinger gis 25% rabatt.

##### Honnørrabatt:

Pensjonister og trygdede får ca. 50% rabatt på 2 billetter ved å vise gyldig legitimasjon/trygdekort.

##### Skole/student/soldatrabatt:

Skoleelever (under 16 år) samt studenter med gyldig studiekort, og vernepliktige med vernepliktsbok får ca. 50% rabatt på 1 billett.

#### Blodgivere ved Blodbanken, Ullevål Sykehus samt Røde Kors Blodsenter, Rikshospitalet:

Blodgivere får tilbud om 1 billett til ca. 50% på mandager og tirsdager. Eget stemplett kort skal leveres i billettluken. Spør etter kort når du gir blod!

**NB! Rabatter MÅ avtales ved bestilling/kjøp av billetter.**

#### Parkering

Slutt å lete etter P-plass! I lbsens romslige P-hus som ligger 3-4 min. gange fra teatret kan du nå stå trygt parkert fra kl. 17.00 til kl. 24.00 for kun kr. 25,-. Dette er både billigere og sikrere enn å parkere på gateplan.

#### Betalingskort:

Nå kan du i vår billettluke betale med ditt plastbetalingskort. Vi tar samme kort som minibanker, bensinstasjoner, butikker m.m. Se oppslag ved kassene!

#### Gavekort:

Det er ikke lett å finne gaver til «den som har alt», og da er kanskje et gavekort som kan byttes til teaterbilletter noe å tenke på!

Gavekort pålydende kr. 100,- fåes kjøpt i våre billettluken.

#### Teaterabonnement:

Det er nesten alltid en eller annen form for teaterabonnement tilsalgs ved teatret.

Opplysninger fåes ved henvendelse til vår abonnementsjef (tlf. 42 12 00 linje 213) eller i billettluken.

# OSLO NYE TEATERS PERSONALE

## ADMINISTRASJON:

Teatersjef:	Varden, Janken
Økonomisjef:	Heger, Inger Lise Bruu
Salgs-markedssjef:	Tviberg, Arvid
Teknisk sjef:	Horn, Per
Produksjonssjef:	Juniszewski, Jacek
Sekretær:	Lorsen, Marit
Prod.sekretær:	Rørstad, Hanne Lise

**BUD:** Kjærvik, Laila

**ARKIVAR:** Andersen, Odd

## BILLETTLUKE:

Billett-kasserere:	Enger, Carsten Jan
Hoel, Astrid	Kristiansen, Inger
Lien, Håkon	Molvik-Hansen, Ida
	Sneve, Ursula

## CENTRALTEATRET:

Garderobe-ledere:	Clausen, Benita
	Åsaton, Vera
	Dahl, Anne
	Sorum, Liv
Garderobebehandler:	
Paley, Mona	
Sunde, Line	Trangsrud
Inspektører:	Hauger, Knut Kristian
	Kreim, Pål
	Alvim, Mari
	Pedersen, Per (perm.)
	Sætre, Trond
Lysmestere:	Eriksen, Svein André
Wangensteen, Øyvind (vik.)	Valderhaug, Paul Johnny
Scenemestere:	Andersen, Morten
Scenetekniker:	Thorbjørnsen, Knut
	Buchanan, Karina
Rekvisitører:	Aas, Ingrid
	Christensen, Magnhild
Renhold:	Bjurgren, Cecilie

## DRAMATURG:

Reiss, Esther

## DUKKETEATRET:

Billett-salg:	Henriksen, Marie
	Anne Horgen
Dukkespillere:	
Germeten, Kjersti	Kiran, Stein
Rud, Anne-Lise	Skjølsvik, Per
Wang, Ragnhild	Wulfsræk, Knut
Inspektør:	Horgen, Rolf
Prod.teknisk ansvarlig:	Graff, Trond
Renhold:	Fahem, Habib Ben Mokhtar

## GARDEROBE - Hovedscenen:

Garderobeleder:	Sørensen, Turid
Garderobebehandler:	Fossheim, Wenche
Gdoura, Kristin Haug	Kruger, Michael Andreas
Lavseth, Nicolai	Nielsen, Aslaug
Reisvang, Astrid	Syversen, Berit
Aarnes, Titti	

## INSPEKTØRER:

Christiansen, Jack	Midsjø, Kari
	Hedberg, Nan

## INSPISIENTER:

T. inspisient:	Fossom, Roger
Ellefsen, John	Holth, Michael
Paulsen, Lene	

## INSTRUKTØRER:

Særlie, Kirsten	Sæter, Bjørn
-----------------	--------------

## LYSAVDELING:

Lysmestere:	Heldal, Tore
	Horge, Sverre Odd
	Brekkl, Henning
	Thurn-Paulsen, Birger
Lysteknikere:	
Haugen, Harald	
Kreim, Espen	

## LYDTEKNIKER:

Jørgensen, Erling

## MALERSAL:

Leder:	Møller, Knud Stern
Bye, Mette	Thomassen, Bjørn

## MUSIKK:

Konsulent:	Amdahl, Magne
Leder:	Hellvin, Roy
Berg, Tom	Eriksen, Finn
Helgesen, Karl Johan	Jacobsen, Bjørn
Osen, Leif	

## PARYKKMAKER/FRISØRER/SMINKØRER:

Leder:	Sjøgren, Kati (perm.)
Clark, Julie Angela (fung.leder)	Haugå, Birgit
Winther, Lillian	Larsson, Jan Christer (vik.)

## FAKLEDERE:

Leder:	Christensen, Liv
Christensen, Inger-Marie	Mohn, Astrid
Forsberg, Marianne	

## RENHOLDSAVDELING:

Leder:	
Bozic, Deva	Bredesen, Solveig
Iversen, Bjørg	Næsterow, Helena
Nilsen, Wenche A.	Peric, Dubravka

## RESEPSJON:

Midsjø, Kari	Heisholt, Anita
--------------	-----------------

## REKVISITØRER:

Overrekvisitør:	Solum, Tove
	Lie, Eva

## SALG/INFORMASJON:

Abonnementsjef:	Lyngen, Odd Terje
Dekorator (fasade):	Dehli, Hilde
Grafisk designer:	Austdahl, Per Olav
Informasjonsssekretær:	Winje, Gina
Salgssekretær:	Jevanord, Solveig
Salgskonsulenter:	Nordli, Marit
	Winger, Anne

## SCENEAVDELING:

Overscenemester:	Lewin, Finn
Scenemestere:	Bergseth, Bjørn
	Svarstad, Øyvind
	Espinosa, Carlos
	Iversen, Lasse
	Kolakowski, Bogdan
	Østigaard, Espen
	Gundersen, Henning
Sceneteknikere:	
Goloffit, Dariusz	
Kjus, Nils Magne	
Thorbjørnsen, Anders	
Wike, Bjørn (vik.)	

## SKUESPILLERE:

Barker, Petronella	Ellefsen, Per, Chr.
Borgli, Pia	Gimle, Ingar Helge
Børsum, Bente	Jensen, Roar Kjølvi
Evjen, Unni	Joner, Johannes (perm.)
Grønund, Kari-Ann	Lillo-Stenberg, Per
Haugen, Helle (perm.)	Narve, Ivar
Holm, Bentine	Reiss, Helge
Linnestad, Eli Anne	Schau, Finn (perm.)
Ryen, Sidsel	Storhøi, Dennis
Schönemann, Aud	Vogt, Nils (perm.)
Sellæg, Sissel	Wengård, Ulf
Svensen, Birgitte Victoria	Øyen, Gard
Svensen, Trine	Aas, Arne
Syversen, Marit	
Vollan, Ingrid	

## SNEKKERVERKSTED:

Leder:	Palfiel, Helge
Helle-Valle, Siri	Holand, Evy
Meltzer, Hanne (vik.)	Strachan, John

## SUFFLØRER:

	Bjørnstad, Birgitta
	Stig, Didi
	Thorsen, Kari-Laila

## SYSTUE:

Kostymesjef:	Wang, Grethe
Leder:	Field, Lise
Bergh, Trude	Bjerke, Anne Petra
Danielsen, Eva	Høst, Solveig
Johansen, Birgit	Aare, Sølvi

## VAKTMESTER:

Christiansen, Jack

## ØKONOMIAVDELING:

Regnskapsjef:	Kjærvik, Svanhild
Lønningsleder:	Malmer, Toril



10g162325

